

Въ свойто безсрамие свикнахме,
свикнахме съ дивата злоба.
Морни и роби съ веригитѣ
слизатъ на отдихъ въвъ гроба.

Нѣкой си спомня Испания
и подъ носа се почесва.
Пролѣтъ е. Бликать ухания,
ала испанцитѣ где сж?

Буря слетѣ и преминаха
черни, размирни години.
Беднитѣ въ боя загинаха
за свобода и родина.

Пролѣтъ кѣлни на Балканитѣ
заедно съ житното зрънце . . .
Въ Добруджачукатъ наздравица
съ гордото пролѣтно слънце.